

Social-, Indenrigs- og Børneudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 3293

Doknr.
583032

Dato
28-06-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 7. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 487 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 487:

"Kan ministeren bekræfte, at kommunerne kan iværksætte et § 11 forløb samtidig med, at der pågår en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50? Spørgsmålet stilles på baggrund af åbent samråd om underretninger om børn afholdt den 31. maj 2018 (besvarelse af samrådsspørgsmål N)."

Svar:

Kommunerne kan iværksætte en forebyggende indsats efter servicelovens § 11, stk. 3, hvis det vurderes, at en forebyggende indsats kan afhjælpe barnets eller familiens vanskeligheder. En forebyggende indsats efter § 11, stk. 3, kan fx bestå af rådgivning til børn, der er vokset op i hjem med misbrug, familierådgivning, psykologbehandling, netværks- og samtalegrupper eller andre indsatser, der har til formål at forebygge, at et barns problemer udvikler sig og vil kræve en mere omfattende indsats.

Formålet med en forebyggende indsats efter § 11 er at give kommunerne mulighed for at iværksætte hurtige og fleksible tiltag, som kan bremse en ellers uheldig udvikling hos barnet. Målgruppen for en forebyggende indsats er som udgangspunkt børn eller unge, der har et mindre og mere afgrænset støttebehov. Derfor kræver en forebyggende indsats efter § 11 ikke en forudgående børnefaglig undersøgelse. Der skal derimod altid udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, hvis der er tale om mere komplekse problemstillinger, der kræver en nærmere undersøgelse af barnets og familiens forhold, og det vurderes, at der kan være behov for en mere omfattende indsats efter servicelovens § 52, stk. 3.

Hvis en kommune undervejs i et § 11-forløb, bliver opmærksom på eller vurderer, at den forebyggende indsats efter § 11, stk. 3, ikke er tilstrækkelig i forhold til at afhjælpe barnets eller den unges problemstilling, så skal kommunen altid træffe afgørelse om, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse, så kommunen kan undersøge barnets og familiens forhold nærmere.

Kommunerne kan til hver en tid iværksætte en forebyggende indsats efter § 11 samtidig med, at der udarbejdes en børnefaglig undersøgelse. Det kan en kommune fx

gøre, hvis det vurderes, at en forebyggende indsats er tilstrækkelig til at imødekomme et konkret afgrænset behov hos barnet eller den unge. Det samme gør sig gældende for en indsats efter § 52, stk. 3, hvis der er særlige forhold, der gør, at barnet eller den unge har behov for foreløbig eller akut støtte, imens undersøgelsen pågår.

Er der tvivl om, hvorvidt en forebyggende indsats efter § 11, stk. 3, kan afhjælpe det problem, som barnet, den unge eller familien har, er udgangspunktet altid, at der skal gennemføres en børnefaglig undersøgelse, der skal munde ud i en begrundet beslutning om, hvorvidt der skal iværksættes foranstaltninger efter enten servicelovens § 11, stk. 3, eller § 52, stk. 3.

Med venlig hilsen
Mai Mercado